

Το «κρίμα του Θεού» στους βίους των Οσίων Του - Το υπόδειγμα του Οσίου Σιλουανού

Ορθοδοξία / Θεολογία

Αρχιμανδρίτης Πέτρος, Καθηγούμενος Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ Αγγλίας

Η αγία πίστη των Πατέρων μας μαρτυρεί ότι «ο Χριστός είναι το μέτρο όλων των πραγμάτων, Θεϊων και ανθρωπίνων. Είναι ο πνευματικός ήλιος, που φωτίζει τα σύμπαντα και κάτω από το φως των προσταγμάτων Του γνωρίζουμε την οδό»[\[1\]](#).

Οι εντολές του Χριστού συνιστούν *Αυτοαποκάλυψη* του Θεού, ως προβολή του Θεϊου Είναι στο επίπεδο της γης. Ωστόσο, για κάποιους αυτές είναι «οσμή ζωής εις ζωήν», ενώ για άλλους «οσμή θανάτου εις θάνατον»[\[2\]](#), εφόσον ο άνθρωπος αδυνατεί να ακολουθήσει τις εντολές του Κυρίου εάν δεν αναγεννηθεί άνωθεν[\[3\]](#). Όπως ο ίδιος ο Χριστός μαρτυρεί στον Νικόδημο: «Εάν μη τις γεννηθή άνωθεν, ου δύναται ιδείν την βασιλείαν του Θεού». Η πνευματική αυτή αναγέννηση συνιστά την υπόθεση όλου του Ευαγγελίου του Χριστού.

Κατ' ουσίαν, όλοι λαμβάνουμε αυτή την άνωθεν γέννηση μέσα από την πνευματική μήτρα του Βαπτίσματός μας. Εκεί, όπως σημειώνει ο άγιος Μάρκος ο Ασκητής, δεχόμαστε το πλήρωμα της θειας χάριτος με τρόπο μυστικό. Εντούτοις, η χάρις του Βαπτίσματος, πρέπει να ενεργοποιηθεί στη ζωή μας με την τήρηση των θειων εντολών, δηλαδή με τη διηνεκή αύξησή μας στην αγάπη του Θεού μέσω της μετανοίας, στην οποία ανακεφαλαιώνονται όλες οι εντολές[4]. Η Γραφή λέει ότι, «πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού»[5]. Εναπόκειται, επομένως, το ίδιο αγώνισμα για κάθε άνθρωπο, να εξοικήσει από μέσα του τον νόμο της αμαρτίας, και να ενοικήσει τον νόμο της πίστεως και της αγάπης· να γίνει «καινός άνθρωπος, κτισθείς κατά Θεόν εν δικαιοσύνη και οσιότητι»[6].

Στα πρόσωπα των Αγίων μας παρατηρούμε ότι, πράγματι έγιναν αληθινές ύποστάσεις-άληθινά πρόσωπα, μια «καινή κτίσις», όταν η αιωνιότητα επισκίασε τη ζωή τους, και ειδικότερα, όταν είχαν θεωρία Θεού και άκουσαν τη φωνή Του να ενηχεί στις καρδιές τους. Τα δυο αυτά γεγονότα, η θεωρία του Θεού και η ενήχηση του λόγου Του στην καρδιά του ανθρώπου, συνιστούν εκείνο, που ο άγιος Σωφρόνιος αποκαλούσε γέννηση του ανθρώπου στην «ασάλευτη Βασιλεία»[7]. Με την αποκάλυψη του Θεου Προσώπου και την άκτιστη ενέργεια της φωνής Του προβάλλεται ο τύπος της θεοειδούς ζωής και τότε ο άνθρωπος καλείται να συμμορφώσει τη ζωή του σύμφωνα με τον τρόπο υπάρξεως του Θεου Είναι που

του φανερώθηκε.

Η αλήθεια αυτή επιβεβαιώνεται στον βίο του αγίου Σιλουανού του Αθωνίτου. Πρόκειται για Άγιο της εποχής μας, που αξιώθηκε να δει το Πρόσωπο του Χριστού, και η θεωρία αυτή σηματοδότησε τη στιγμή της γεννήσεώς του στη χάρη της υιοθεσίας. Επιπλέον, ο άγιος Σιλουανός δέχθηκε στην καρδιά του λόγο δοσμένο από τον Θεό: «Κράτα τον νου σου στον άδη και μην απελπίζεσαι». Όπως ευκρινώς διαφαίνεται στις γραφές του Αγίου, ο λόγος του Θεού ενοικούσε μεν πλουσίως στην καρδιά του, εντούτοις, η συγκεκριμένη αυτή προτροπή, «κράτα τον νου σου στον άδη και μην απελπίζεσαι» απέβη προφητικό γεγονός για τη ζωή του, που τον κατέστησε στόμα Θεού για τη γενεά μας.

Ο άγιος Σιλουανός δέχθηκε ποικιλοτρόπως την κλήση του Θεού στη ζωή του· πρώτη φορά, όταν άκουσε για τον βίο και τα θαύματα του αγίου Ιωάννου Σέζενωβ, του Εγκλείστου και δεύτερη φορά, όταν άκουσε τη φωνή της Παναγίας να τον νουθετεί. Κατά την τρίτη περίπτωση η κλήση ήταν πλέον επιτακτική, όταν ο Άγιος επιχείρησε να συναντήσει τον πατέρα Ιωάννη της Κρονστάνδης και να ζητήσει την ευλογία του. Με την ενέργεια των προσευχών του αγίου Ιωάννου ήδη από την επόμενη ημέρα ο νεαρός Συμεών ένωθε «γύρω του να βουίζουν οι φλόγες του άδη». Η κατάσταση αυτή ήταν ένα χάρισμα εκ Θεού, που αναζωπύρωσε τη μετάνοιά του, ενισχυσε τη φύση του και επιτάχυνε τη διαδικασία της καθάρσεώς του.

Όπως αναφέρει ο βιογράφος του, ο όσιος γέροντας Σωφρόνιος, η εκπληκτικά βαθιά συναίσθηση της αμαρτίας που συνείχε τον άγιο Σιλουανό ήταν δωρεά της χάριτος. Η πίστη στη μέλλουσα κρίση του Χριστού, και ο φόβος της αιώνιας απώλειας που γεννήθηκε στην ψυχή του, τον οδήγησαν στη φλογερή εκζήτηση συμφιλίωσης με τον Σωτήρα Θεό πριν απέλθει από αυτή τη ζωή. Αντιλήφθηκε την αμαρτία όχι ως παράβαση κάποιου ηθικού κώδικα, αλλά ως απόκλιση από τη θεια αγάπη, για την οποία ήταν πλασμένος και η οποία ήταν ο κατεξοχήν προορισμός του. Στην κατάσταση αυτή ξεκίνησε για το Όρος του Άθωνα.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

Παραπομπές:

[1]. Οψόμεθα τον Θεόν καθώς εστι, σ. 253.

[2]. Βλ. *Β' Κορ.* 2,16.

[3]. Βλ. *Οψόμεθα τον Θεόν καθώς εστι*, σσ. 325-326.

[4]. Βλ. Μάρκου Ασκητού, *Περί των οιομένων εξ έργων δικαιούσθαι, Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών*, Τόμος Α', εκδοτ. οίκος «Αστήρ», Αλ. & Ε. Παπαδημητρίου, Αθήναι 1957, στίχοι 61 και 92, σσ. 113, 115.

[5]. *Ρωμ.* 3,23.

[6]. Βλ. *Εφ.* 4,24.

[7]. Βλ. *Εβρ.* 12,28.

<https://bit.ly/3BciS4k>